

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **R. B.**,
skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 19 lutego 2024 r.
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKa 280/22,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim
z dnia 8 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 43/20,
na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego R. B. wniósł kasację, w której zostały podniesione zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego oraz materialnego, które miały istotny wpływ na treść orzeczenia wydanego w odniesieniu do tego skazanego, a także zarzut wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie utrzymującego w mocy w odniesieniu do skazanego R. B. wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim. W ocenie wnioskodawcy za uwzględnieniem tego wniosku przemawia wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji wynikające ze sformułowanych w jej treści zarzutów wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej oraz oczywistych i rażących zarzutów naruszenia przepisów prawa. Co więcej, za uwzględnieniem wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, jak dalej argumentował obrońca skazanego, przemawiają w stosunku do R. B. skutki w jego sferze psychicznej jako człowieka. Wykonywania kary izolacyjnej mogłoby bowiem – jego zdaniem – wywołać w tym zakresie nieodwracalne konsekwencje, albowiem skazany musiałby odbyć ją w zakładzie karnym i subkulturze więziennej. W ocenie autora kasacji uwzględnienie natomiast wszystkich zarzutów podnoszonych również na etapie apelacji prowadziłoby do jego uniewinnienia ewentualnie dałoby skazanemu szansę na zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary lub też szansę na wykonywanie kary w systemie dozoru elektronicznego, gdyby orzeczona jej ostateczna wysokość nadałaby się do jej wykonania w tym systemie.

W odpowiedzi na tą kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie wskazywał w swoich judykatach, że rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., stanowiące odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.), ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez

wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie rozstrzygając w tym miejscu o zasadności zarzutów sformułowanych we wniesionej kasacji, lecz dokonując ich badania tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że na gruncie analizowanej sprawy nie zachodzi, nawet pomimo podniesienia przez skarżącego zarzutu wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych przez obrońcę w skardze, tym bardziej jeżeli uwzględni się przy tej wstępnej analizie argumentację zawartą w pisemnej odpowiedzi na kasację sporządzonej przez oskarżyciela publicznego. Ocena zasadności zarzutów tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia wymaga dalszej analizy, co nastąpi na etapie merytorycznego jej rozpoznania w toku rozprawy, a które na chwilę obecną nie jawią się jako oczywiście zasadne.

Stwierdzenie powyższego jest wystarczające dla wydania niniejszego rozstrzygnięcia.

Nawiązując zaś już tylko na marginesie do części uzasadnienia wniosku odnoszącej się do potencjalnych skutków, które izolacja penitencjarna może przynieść w sferze psychicznej skazanego, należy stwierdzić, że z wykonaniem wyroku skazującego i pozbawieniem wolności w sposób nieodłączny związane są konkretne dolegliwości, w tym również na rozważanej płaszczyźnie, a zatem uwagi o ewentualnych dolegliwościach, które mogą wystąpić w tej sferze życia skazanego, nie mogły przesądzić o zastosowaniu dobrodziejstwa instytucji z art. 532§ 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, uznać należało, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji w postaci wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

[PGW]

(r.g.)

